

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: **P., s. r. o.**, so sídlom v B., P., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou ., s. r. o., so sídlom v B., G., IČO: X., proti povinnému: **I.**, nar. X., bytom U., P., **o vymoženie 1036,32 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 12 Er 1591/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 9 CoE 123/2012-53 z 28. februára 2013, takto

r o z h o d o l :

- I.** Konanie o odvolaní oprávnenej **z a s t a v u j e .**
- II.** Návrh oprávnenej na prerušenie do volacieho konania **z a m i e t a .**
- III.** Dovolanie oprávnenej **o d m i e t a .**
- IV.** Povinnému **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho a do volacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany ako súd exekučný uznesením č. k. 12 Er 1591/2005-34 z 21. mája 2012 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, vyhlásil za neprípustnú a zároveň ju zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Konštatoval, že notárska zápisnica, ktorá je exekučným titulom, je neplatným právnym úkonom, pretože odporuje zákonu a zároveň ho obchádza. Mal za to, že povinný podpisom zmluvy o úvere súčasne podpísal splnomocnenie, podľa ktorého sa dal zastúpiť pri právnom úkone spisovania notárskej zápisnice ako exekučného titulu, pričom predmetné splnomocnenie ako súčasť

zmluvy o úvere vrátane určenia konkrétneho zástupcu vopred pripravila oprávnená a povinný ho nijako nemohol ovplyvniť, mohol zmluvu ak chcel, aby mu bol poskytnutý úver, iba podpísať a to vrátane oprávnenou pripravených zmluvných dojednaní vyplývajúcich zo zmluvy. Zo svojej rozhodovacej činnosti súd považoval za zrejmé, že splnomocnenec povinného Mgr. K. súčasne vystupuje (resp. vystupoval) opakovane ako splnomocnenec rôznych povinných pri spisovaní notárskych zápisníc v ďalších veciach tej istej oprávnenej. Keďže vo veci bolo zistené, že notárska zápisnica, ktorá je podkladom pre vykonanie exekúcie, je neplatným právnym úkonom, súd prvého stupňa exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Postupoval tak aj v súlade s právnym názorom vyplývajúcim z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 322/2010-37 z 13. apríla 2011. Záverom dodal, že o vylúčení súdneho exekútora nerozhodoval z dôvodu vyhlásenia exekúcie za neprípustnú a jej zastavenia.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č. k. 9CoE123/2012-53 z 28. februára 2013 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Ďalším výrokom návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že odvolanie oprávnenej smeruje proti vecne správne uzneseniu súdu prvého stupňa, ktoré treba potvrdiť (§219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov - ďalej len „O. s. p.“). Odvolací súd uviedol, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Odvolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa, že došlo k rozporu záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedený rozpor spočíval v tom, že právny zástupca povinného, ktorý by mal povinného pri uznaní dlhu a spísaní notárskej zápisnice zastupovať, bol určený priamo v zmluve o úvere oprávnenou, čo malo za následok, že povinný si nemohol Mgr. T. K. ako svojho zástupcu vybrať na základe svojej vôle. V dôsledku neplatného plnomocenstva podľa § 39 Občianskeho zákonníka je neplatné aj vyhlásenie Mgr. T. K. v predmetnej notárskej zápisnici. Predmetná notárska zápisnica nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, keďže bola spísaná na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Postup súdu prvého stupňa, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne zastavil, bol preto odvolacím súdom vyhodnotený za správny. Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre - vo výroku zamietajúcom návrh na prerušenie konania - podala oprávnená odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podala oprávnená tiež dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 4. sa v konaní dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav, nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Oprávnená po uplynutí lehoty na podanie dovolania (9. augusta 2013), doručila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky podanie, v ktorom doplnila dovolanie o právnu argumentáciu v súvislosti s porušením práva EU a interpretácie práva EÚ Súdny dvorom EÚ.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred Najvyšším súdom SR, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade, podala odvolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Najvyšší súd SR konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia z 19. februára 2014 sp. zn. 1 OboE 6/2013, zo 16. apríla 2014 sp. zn. 1 OboE 92/2013, z 23. septembra 2014 sp. zn. 1 OboE 113/2014, zo 14. októbra 2014 sp. zn. 1 OboE 178/2014, zo 16. decembra 2014 sp. zn. 1 OboE 153/2014) s tým, že odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa a Najvyšší súd SR na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p.). Najvyšší súd SR na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu SR na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, Najvyšší súd SR konanie o odvolaní zastavil (ust. § 103 a 104 ods. 1 O. s. p.).

II. Najvyšší súd SR ako súd do volací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre podala včas oprávnená, zastúpená v súlade s ust. § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., skúmal najskôr, či je dôvodný jej návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 22. augusta 2013 sp. zn. 4 Cdo 24/2013, z 21. augusta 2013 sp. zn. 5 ECdo 40/2013, z 26. júla 2013 sp. zn. 2 ECdo 63/2013, z 9. júla 2013 sp. zn. 4 Cdo 326/2012 a z 3. júla 2013 sp. zn. 3 Cdo 34/2013, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale

procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Dovolací súd vzhľadom na to nedôvodný návrh na prerušenie konania zamietol.

III. V ďalšom Najvyšší súd SR bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V danom prípade do volací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť, predmetom konania pred do volacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1 Oboer 182/2013, 1 Oboer 291/2013, 1 Oboer 216/2014, 1 Oboer 235/2014, 1 Oboer 258/2014 a 1 Oboer 277/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ust. § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

IV. Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 146 ods. 2 O. s. p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesné úspešnému povinnému právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v do volacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd SR nepriznal povinnému náhradu trov týchto konaní, lebo povinný nepodal návrh na ich priznanie (§151 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0 .

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 17. marca 2015

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová